

dan Forøgelse af Krefene; men Flertallet er i den Henseende enigt med Mindretallet i, at man maa se at faa Sikkerhed for, „at en Afstemning i Folketinget saa nær som muligt gav et Billede af Folketingsbølgernes Vilje,“ og at dette „vil afgjort være saa vel i Tingets Interesse som stemmende med Grundlovens Aand, der tydelig nok er: samme Ret for enhver Folketingsbølger uden Hensyn til Stand, ydre Vilkaar eller Opholdssted.“ Saaledes udtrykker Mindretallet sig i sin Betænkning til Fordel for den Grundlovsforandring, som vi forhandlede om i Foraaars, og i selve denne Betragtning er Flertallet fuldstændig enigt, kun kan dette ikke for den Sags Skyld gaa hen og omstyrte hele Folketingets Valgordning. Iffun for saa vidt det kan forenes med denne, maa man høre sig derfor, naanset at det, der hidtil har været Flertal her i Tinget, hvis dette Forslag gaar igennem, for Fremtiden vil faa en forholdsvis mindre Betydning end nu. Det vil ogsaa i den Henseende have en politisk Betydning, at Forholdet til Landstinget vil blive genoprettet, saaledes som det var bestemt i Grundloven af 1849, nemlig, at der skal være dobbelt saa mange Medlemmer i Folketinget som i Landstinget, hvilket, som bekendt, blev forrykket i 1866 ved Til sætningen af kongevalgte Medlemmer til Landstinget.

Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at en saadan Omfordeling af Krefene vilde være i høj Grad til Besvær, ikke blot for Folketingsmændene, men ogsaa for selve Bølgene, idet Folketingsmændene jo for en Del vilde komme til at staa over for helt andre Bølgere, end de hidtil have haft, og Bølgene i Krefene maatte sætte sig i Forbindelse — i det mindste i mange Krefe — med Bølgere fra helt andre Kommuner end de hidtilværende. Det er naturligvis saadanne højt besværlige og ubehagelige Forandringer, at man ikke gaar til dem uden en tvingende Nødvendighed, og derfor var ogsaa Folketingets Flertal i Begyhødselen, da dette Spørgsmaal kom op, meget uwilligt til at gaa ind paa nogen Forøgelse af Medlemsantallet. Det var efter Folketællingen af 1870, at man folte Trang til at udjævne de fremkomne Uligheder i Krefene mere end hidtil, men efter at man gentagne Gange havde overvejet Sagen og saa, at Retfærdigheden ikke alene krævede, at de største Krefe bleve delte, men at der tillige maatte gøres Forandringer i andre Krefe, udtalte Folketingsudvalgets Flertal i sin Betænkning af 1874: „Det hele Forholds Natur kræver, at der ikke uden en bydende Nødvendighed vøres derved, men naar dette

ikke kan undgaaes, at Forandringen da ster paa een Gang paa en saadan Maade og i et saadant Omfang, at det igen i længere Tid kan blive bestaaende uden ny Forandringer.“ Den Gang ønskede man efter det daværende Folketal en Forøgelse til 125 Krefe, men man var endogsaa villig til at gaa til 132, for derved ligesom at sikre sig mod, at man paa ny igen skulde komme til at omlægge Krefene. Det var Flertallet, der udtalte sig saaledes. Mindretallet derimod holdt vel principalt blot paa enkelte Krefes Deling, men subsidiært sluttede det sig til Flertallet saaledes, at ogsaa det indstillede, at der burde ske en Forøgelse til et Antal af 125 Krefe. Efter de følgende Folketællinger kom Spørgsmaalet altid stærkere frem, og Flertallet i Tinget har i det væsentlige holdt paa det samme Standpunkt, nemlig at ønske en fuldstændig Omlægning, saa at man kunde slaa sig til Ro for længere Tid. Mindretallet har derimod fulgt Regeringen i dens Forslag blot om en Forøgelse med enkelte Krefe, men er ved Siden deraf subsidiært gaaet ind paa at kunne forøge Krefene med et større Antal, saaledes i 1881 til 122. Det udtaler den Gang i sin Betænkning, at „naar de forskellige politiske Opfattelser ikke kunne, under en noget videre Fortolkning af Grundlovens Ord, enes om, hvad der er billigt og hensigtsmæssigt, og samtidig saa vel upartistisk som grundlovmæssig tilstedelig, er der kun et at gøre: alle maa høre sig for Grundlovens utvivlsomme Bud, og med Opgivelse af særlige Ansker slutte (saa) til en Gennemførelse af, hvad den udtrykkelig henviser til.“ I det Mindretal, som har skrevet denne Del af Betænkningen, sad de 3 af Medlemmerne, som endnu ere i Mindretallet, i Udvalget. I 1887 kom Udvalgets Flertal til at ønske et Antal af 137 Krefe, efter som Folketællingen i 1890 rimeligvis vilde falde saaledes ud, og Mindretallets Medlem, Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Gad) udarbejdede ogsaa et Forslag, som havde det samme Antal Krefe, nemlig 137. Det er altsaa en Følge vistnok af disse forskellige Udtalelser fra baade Flertal og Mindretal, at Regeringen nu har set, at den eneste Vej, ad hvilken der kan naas en Løsning af dette Spørgsmaal, er den, som Regeringen nu har bestemt sig til, og om hvilken Ministeren i Forgaars erklærede, at han fandt, den var den eneste fremkommelige. Selv Mindretallet har jo dog ogsaa, om det end paa ny har gjort Forsøg paa at holde paa en mindre Forøgelse, alligevel subsidiært sluttet sig til Regeringens Forslag om en Forøgelse af 137 Krefe.

Men der kommer saa en anden Mød-